

REALIZACIJA DEJAVNOSTI NA PREDMETNI STOPNJI OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA NA RAVNAH NA KOROŠKEM V ŠOLSLEM LETU 2019/2020

 <p>Osnovna šola Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem</p> <p>TO NI SREČA, TO JE ZNANJE ...</p>	<p>Gozdarska pot 11 2390 Ravne na Koroškem Republika Slovenija T: 02 620 52 70 F: 02 620 52 87 E: o-pvpravne.mb@guest.arnes.si S: www.os-prezih.si</p>	 <p>20 LET 1993-2013 ZDRAVA ŠOLA</p>
--	--	---

Zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica ŠNO

OKTOBER 2019

KDAJ?	KAJ?	KDO?
	 <p>https://www.vecerkoroska.com › sprejem-za-urnauta-in-cebulja-navijaske-...</p> 	

Telefonski posnetek

Slovenija je obstala za dve uri. Vse oči podpornikov naše izbrane vrste so bile uperjene v zaslone in slovenske odbojkarje, ki so v borbi za evropsko zlato izgubili proti Srbiji s 3 proti 1 v nizih, a ponovili svoj največji uspeh na velikih tekmovanjih in zasluženo osvojili srebrno medaljo. Bili so dnevi prave evforije, ko so Stožič pokale po šivih, naši fantje pa so z zmagami iz tekme v tekmo dokazovali, da jim pot s številnimi navijači vodi v Pariz. In še kako čudovito je bilo slišati, ko je športni komentator tolikokrat izrekel besede: »Drage gledalke in gledalci, pogledjte koroško navezo Klemna Čebulja in Tineta Urnauta. Klemen iz koroške vasi Brdinje in Tine nekaj korakov naprej iz Kotelj.« Prav v teh trenutkih smo bili tudi mi gledalci v Stožicah, kot tudi vsi pred malimi ekrani pošteno na trnih, vse dokler ni klonila poljska reprezentanca in je bila pot v Pariz zagotovljena. Mi Prežihovi tolikokrat govorimo o Prežihu in »peklu« - v mnogih trenutkih je bilo vzdušje pekleno, ko smo se prebijali proti zlahtnemu odličju. Danes čakamo na vrnitev slovenskih zlatih fantov, ki bodo okoli vratu prinesli srebrna odličja. Čaka nas sprejem v Ljubljani na Kongresnem trgu, jutri pa bomo svoja domačina pričakali še Korošci – domačina srebrne naveze – Klemna Čebulja in Tineta Urnauta. Na točnem prihodu organiziranega sprejema vas bomo še obvestili. Vse čestitke našim učiteljici Janji Čebulj, Klemnovi mami, ki je zdržala vse te pritiske, s katerimi se ne sooča vsak starš. Celotni reprezentanci še enkrat iskrene čestitke! Prav v podporo pobudi, da postane 1. oktober »dan slovenskega športa«, bo ob 12. uri, predsednik Republike Slovenije Borut Pahor odprl vrata predsedniške palače vsem, ki so jim gibanje in šport ter »zdrav duh v zdravem telesu« pomembni za življenje. Predlaga ga kot državni praznik. Dogodka se bosta udeležili tudi naši učenci, uspešni športnici Ema Kordež, plezalka, in Polona Hrovat, igralnica namiznega tenisa, obe članici državne reprezentance. Obema čestitamo in pričakujemo, da nam bosta o dogodku tudi poročali. V pričakovanju naših fantov vam želimo uspešen začetek tedna!

Saša Knez, učiteljica ŠPO

V torek, 1. 10. 2019, sva se Ema Kordež in jaz, Polona Horvat, udeležili sprejema najboljših športnikov pri predsedniku države gospodu Borutu Pahorju. Bilo je nepozabno. Na sprejemu v predsedniški palači smo imeli mini olimpijado z desetimi dejavnostmi.

Svojih občutkov niti ne znam opisati. Ponosna sem, da sem bila izbrana kot najboljša športnica, da pa sem se osebno srečala s predsednikom države, je neprecenljivo. To je le še dodatna nagrada za moj dolgoletni trud in spodbuda za naprej. Upam in želim, da bom še dolgo uspešna v športu.

Polona Horvat, 9. b

2. 10.

V sredo, 2. 10. 2019, smo se učenci 6. razreda z razredničarkama odpravili na 1. tehniški dan v tem šolskem letu. Najprej smo obiskali Slovenj Gradec, potem pa še Libeliče.

Zjutraj smo se ob 7.50 zbrali pred letnim bazenom, kjer smo počakali na avtobus, ki je odpeljal ob 8.00. Naša 1. lokacija je bil Slovenj Gradec, kjer smo šli v pokrajinski muzej. 6. a je šel v sobo, kjer nam je vodička povedala o življenju Rimljanov, 6. b pa je šel v naslednji prostor, kjer so izdelovali novce. Kustosinja nam je povedala veliko stvari, npr. da so Rimljani verjeli v posmrtno življenje, zato so pokojniku v grob dali hrano, pijačo, posodo, denar in oljnico. Po predavanju smo se zamenjali. Nato smo šli izdelovat novce. Preden smo jih začeli izdelovati, nam je naslednja vodička povedala, kaj so novci, pred tem nam je še povedala, kako so včasih ljudje trgovali tudi brez denarja. Izmenjevali so si hrano, predmete, semena ... Rimljani še niso znali ulivati novcev, zato so na začetku uporabljali kose bakra in kovine. Novce so začeli ulivati v Lidiji, kraju današnje Turčije. Na novce so tiskali razne bogove, vojne motive in živali. Prvi cesar je dobil zamisel, da bi lahko dal na novce natisniti

6. r.

tudi svojo podobo in tako so storili vsi cesarji za njim. Nato je vsak učenec dobil kos gline, ki jo je moral spremeniti v kroglico. Ko so bile naše krogle narejene, je vsak s prstom naredil vdolbino, v katero smo narisali svoj motiv, to na tanko premazali s sončničnim oljem, nato pa nam je kustosinja na ta del nalila vroč vosek. Ko se je strdil, smo odstranili glino in dobili svoje novce.

Iz Slovenj Gradca smo se odpeljali v Libeliče, kjer smo imeli malico. Obiskali smo kmečki muzej, kjer smo videli staro kmečko orodje in delovne stroje. Vse je bilo zanimivo. Za tem smo se odpravili v staro župnišče, kjer smo si ogledali učilnico iz starih časov in črno kuhinjo. Po ogledu šolskih prostorov smo se odpravili na hrib do cerkve sv. Martina. Ko smo se posedli po klopeh, smo najprej izvedeli, da je Martin bil vojak, a po srcu je bil dober, med vojno je na poti videl starega berača, ki ga je zeblo. Zato je svoj suknjič s sabljo prerezal, da je eno polovico dal staremu beraču.

Zanimiva zgodba v zvezi z libeliško kostnico je povezana s pogrebom. Ko je na Strojni umrla ženska, so jo položili v krsto in jo nesli v Libeliče pokopat. Na poti se je eden od pogrebnikov spotaknil in padel pa je padla po tleh tudi trugla in ženska je padla ven. Ob udarcu na glavo se je zbudila, bila je le klinično mrtva. Vrnili so se domov in živela je še 10 let, ko je zares umrla. Skozi stekleno steno smo videli velik kup človeških kosti v kostnici.

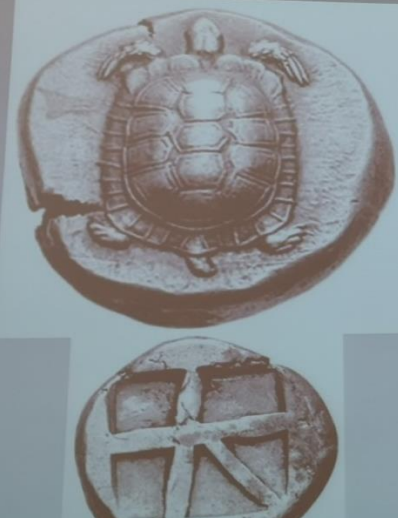
Po končanem ogledu smo se odpravili na avtobus in proti Ravnam, kamor smo prispeli okoli 13.30. Naš 1. skupni izlet je prehitro minil in bilo je zelo lepo, čeprav je deževalo.

Erika Volker, 6. a

V sredo, 2. 10. 2019, smo 6. razredi imeli tehniški dan. Ob 8.00 smo se z avtobusom odpeljali v Slovenj Gradec. Tam smo obiskali Koroški pokrajinski muzej.

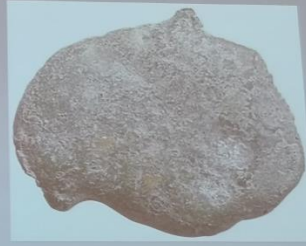
Najprej smo si ogledali Sokličevo arheološko zbirko. Izvedeli smo veliko zanimivega o rimskem denarju.

AEGINA

- trgovska državica Aegina začne med prvimi kovati denar iz srebra
- l. 625 pr. n. št.
- uporabljali so motiv kopenske želve, ki je predstavljala trgovski značaj
- novc se je imenoval *grška želva*

RIMSKI DENAR

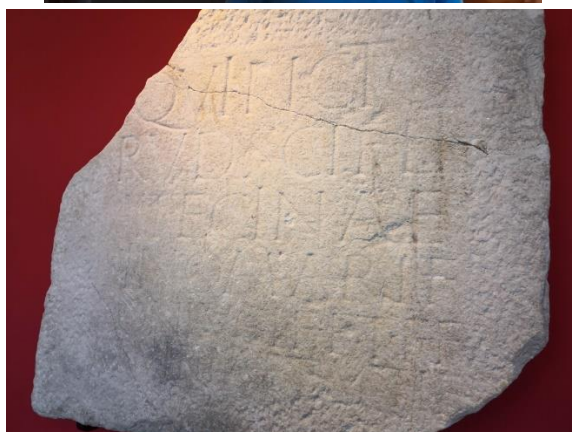

- prva oblika plačilnega sredstva pri Rimljanih
- neobdelani kosi **brona**
- nepravilne oblike
- brez upodobitev
- vrednotili le po teži

Po predstavitvi smo imeli delavnico ulivanja rimskih novcev. Iz gline smo oblikovali majhno posodico. Na dno smo vrisali poljuben vzoreček in ga premazali z oljem. Potem smo vanjo vlili vosek in počakali, da se je strdilo in nastali so zanimivi novci.

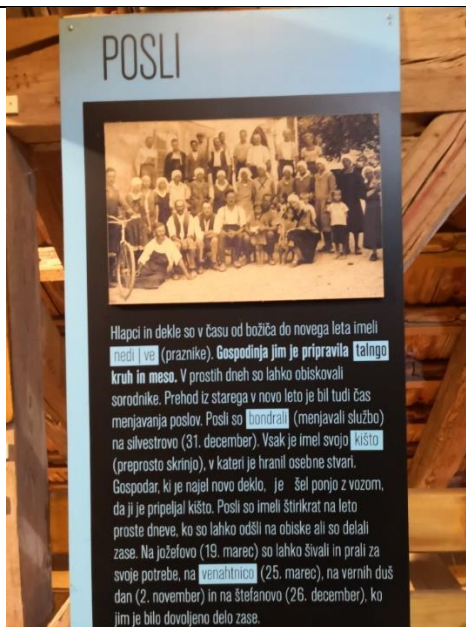

Po ustvarjanju nam je arheologinja povedala nekaj o zemljevidih, ki so jih uporabljali Rimljani. Pokazala je posteljo, na katero so dali umrle in nagrobni kamen.

Po zanimivi predstavitvi v muzeju Slovenj Gradec smo se odpeljali proti Libeličam. Najprej smo si ogledali kmečki muzej, kjer so nam pokazali razstavljeno orodje in stroje, kar so kmetje nekoč uporabljali pri svojem delu.

Potem smo si šli ogledat staro učilnico, v kateri so bile razstavljene stare knjige, delovni zvezki, zvezki in učbeniki.

Nato smo vstopili v črno kuhinjo in spoznali, kako in s čim so kuhali nekoč.

Vodič ka nam je predstavila cerkev sv. Martina, nazadnje pa smo si skozi stekleno steno ogledali še kostnico.

Pred šolo smo se vrnili ob 13.30. Preživeli smo lep, zanimiv in poučen dan.

Tiara Fortek, 6. b

2. 10.

V sredo, 2. oktobra 2019, smo sedmošolci imeli tehniški dan. Šli smo si ogledat etnološki muzej v Črni. Najprej nam je starejši gospod spregovoril o zgodovini predmetov v muzeju. Pred stavbo smo si za stekleno steno ogledali velikanskega nagačenega medveda. Bili smo tudi v Olimpijskem muzeju.

7. r.

Za tem smo šli v podzemlje Pece in se peljali z vlakcem. Bilo je zelo zabavno.

Ko smo prišli iz rudnika, smo si ogledali zbirko mineralov. Ta je bil največji in najlepši.

Patricija Kričej-Repas

2. 10.

V sredo, 2. 10. 2019, smo 8. razredi v okviru tehniškega dne šli na Gorenjsko. Naša prva postaja je bila v majhnem kovaškem kraju Kropa, kjer smo si ogledali kovaški muzej in izvedeli, da so v zgodovini tam izdelovali 127 vrst žabljev. Težko si predstavljamo, da so nekoč ročno morali na dan izdelati 2000 žabljev. Potem smo se odpravili do Zgoše, kjer smo videli, kako se ročno izdelava papir, natisnili smo si

8. r.

knjižno kazalo in si ogledali prostore domače tiskarske obrti. Pot smo nadaljevali do Vrbe, rojstnega kraja Franceta Prešerna. Na koncu smo se zapeljali na Bled. V dežju smo se sprehodili ob delu jezera in si nekateri privoščili blejsko kremšnito. Dan je bil kljub dežju zanimiv in poučen.

Amela Čeliković in Tia Kotnik Jauk, 8. b

KAJ SO UČENCI NAPISALI PO TEHNIŠKEM DNEVU?

V kovačiji mi je bilo všeč, ker sem veliko znal. Žiga

V kovaškem muzeju mi je bilo zelo zanimivo, ker sem izvedela veliko novih stvari. Zara

Najbolj všeč mi je bilo na Bledu, a škoda, da je deževalo. Tia

Najbolj všeč mi je bilo na Bledu. Od daleč in v dežju sem videl otoček in na njem cerkvico. Bili smo malo prosti in naredili smo »selfije«.

Dolgočasno pa se mi je zdelo v Prešernovi rojstni hiši. Anej

Na Bledu smo šli na kremšnito, a ker je bila draga, sem mislil, da je zato tudi bolj slastna, vendar ni bilo ne vem kakšne razlike z drugje kupljeno. Aljaž B.

Zelo mi je bilo všeč v Kropi. Zanimiva je bila predstavitev in kraj je nekaj posebnega. Ana

Všeč mi je bilo pri tiskarju Janezu, ker nam je na zanimiv način prikazal izdelavo papirja in tiskanje. To moraš sam videti. Aljaž K.

8. b

2. 10.

V sredo, 2. oktobra, smo se učenci 9. razreda odpravili na izlet v Ljubljano. Ob 7:00 nas je pred letnim bazenom Ravne na Koroškem pričakal avtobus. V Ljubljano smo prispeli okoli pol enajstih. Najprej smo obiskali muzej novejšje zgodovine, kjer smo slišali veliko

9. r.

zanimivosti o kodirnem stroju Enigma in o šifriranju v času 1. in 2. svetovne vojne. Tudi sami smo poskusili kodirati besedila.

Po končanem ogledu muzeja nas je avtobus odpeljal do Kongresnega trga. Od tam smo se peš odpravili ob Ljubljanici skozi Prešernov trg do Hiše eksperimentov. Tam smo se razdelili v dve skupini. 1. skupina je odšla v Hišo eksperimentov, 2. pa na ogled Ljubljane. Sprehodili smo se po celotnem središču in si ogledali razne znamenitosti, kot so Prešernov spomenik, Robov vodnjak, tromostovje, tržnica ... Ogled smo zaradi močnega dežja predčasno zaključili. Med odmorom smo odšli na kosilo v McDonalds.

Po kosilu smo odšli v Hišo eksperimentov. Tam smo si v treh nadstropjih prosto ogledovali in preizkušali različne eksperimente. Vsem se je zdelo zelo zanimivo. Na koncu so nam pripravili krajšo predstavo o plinih in izvajali različne eksperimente, povezane z njimi. Po ogledu smo se peš odpravili do avtobusne postaje, kjer smo počakali na naš avtobus. Domov smo se vrnilo okoli 19. ure

Lana Lampret in Rene Navodnik, 9. b

KAJ SO UČENCI NAPISALI PO TEHNIŠKEM DNEVU?

Najboljše je bilo v Hiši eksperimentov, in sicer postelja z žebli.

Jaka G.

Najbolj všeč mi je bila predstavitev poskusov v Hiši eksperimentov.

Ana

V Ljubljani so zanimivi mostovi (npr. LJUBEZENSKI MOST, TROMOSTOVJE, MESARSKI MOST, ŠUŠTARSKI MOST).

Lepo je bilo hoditi po centru našega glavnega mesta, ampak zaradi dežja je bilo naše doživljanje nekoliko pokvarjeno. Sara

	<p><i>Bilo je zanimivo, a dež je vse pokvaril. Lahko bi bilo lepše. Rene in Miha K.</i></p> <p><i>Najbolj zanimiv je bil poskus s tekočim dušikom v Hiši eksperimentov. Lana</i></p> <p><i>Najbolj všeč mi je bila Hiša eksperimentov in dešifriranje kode. Neža</i></p> <p><i>V EN GLAS: »Najboljšeeeee je bilo v Hiši eksperimentov.« Alen, Aljaž, Teo, Domen, Vid, Žiga ...</i></p> <p style="text-align: right;">9. b</p>	
3. 10.	<p style="text-align: center;">SESTANEK ŠOLSKE SKUPNOSTI</p> <p style="text-align: center;">ZAPISNIK 1. sestanka ŠOLSKE SKUPNOSTI</p> <p>Prisotni: predstavniki oddelkov šole od 4. do 9. razreda (PRILOGA), mentorici šolske skupnosti učencev Cvetka Petrič in Simona Grabner</p> <p>Dnevni red:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. izvolitev predsednika in namestnika šolske skupnosti učencev ter zapisnikarja; 2. program dela šolske skupnosti v šol. letu 2019/2020; 3. izvolitev treh predstavnikov v komisijo za šolsko prehrano; 4. predstavitev otroškega parlamenta; 5. projekt <i>Mednarodni dan strpnosti - dan za strpnost in prijateljstvo 2019/20</i>; 6. predlogi in pobude učencev za življenje in delo na šoli; 7. razno. <p>K točki 1: Predsednika in namestnika predsednika so izvolili vsak v svojem razredu.</p> <p>Naloga predsednika/predsednice: zastopa oddelčno skupnost, sodeluje pri reševanju vzgojne in učne problematike, s svojim zgledom pozitivno vpliva na oddelek, posreduje predloge, želje, pripombe svojega oddelka, poroča sošolcem in sošolkam sklepe šolske skupnosti, lahko sodeluje na otroškem parlamentu.</p>	

Namestnik/namestnica predsednika/predsednice: v času odsotnosti zamenjuje predsednika/predsednico.

Izvolili smo predsednico in namestnika predsednice ter zapisnikarja šolske skupnosti učencev za šolsko leto 2019/20.

Predsednica: NIKA PANDEV

Namestnik predsednice: NACE ZABEV

Za zapisnikarja je bil izvoljen RENE NAVODNIK.

Vsi trije bodo imeli pomembno vlogo pri ŠOLSKEM PARLAMENTU.

Vsi prisotni so soglasno potrdili njihovo izvolitev. Vsi so bili ZA, nihče PROTI, nihče se ni VZDRŽAL.

K točki 2:

Mentorica Cvetka Petrič je predstavila program šolske skupnosti učencev (PRILOGA).

Posebej je poudarila naslednje naloge:

ločevanje odpadkov: s tem smo začeli s prvim šolskim dnevom. V učilnice dodali koške za bio odpadke in papir. Za mešane odpadke, je bil koš že v učilnici. Embalažo odlagamo na hodniku. Pri tem ločevanju moramo biti aktivni vsi. Če kdo opazi nepravilnosti, naj na to opozori razrednika, dežurnega učitelja.

Novost v letošnjem letu je tudi **MINUTA ZA ZDRAVJE**. To bomo izvedli skupaj z Zdravo šolo. Koordinatorja smo že določili. To je učiteljica Lucija Gorjup. Pri realizaciji ur pomagajo učitelj Gregor Čuk ter učiteljici Nina Vidovič in Kristina Ješovnik. V vsakem razredu smo izvolili dva športna referenta, ki bosta pri uresničevanju te naloge pomagala. Glavni cilj te naloge je **skrb za zdravje, krepitev koncentracije in biti čim bolj gibčen.**

zbiralne akcije:

- zbiranje papirja - na parkirnem prostoru je kontejner za papir (učenci naj ga prinašajo, ker dobimo zanj denar, ki ga potem šola porabi za vse učence;
- zbiranje zamaškov - zabojniki so postavljeni pred pisarno pedagoginje Karle M. Lamprecht;
- zbiranje odpadlih električnih aparatov - odnesemo oz. odpeljemo jih na Surovino in povemo, da je za OŠ Prežihovega Voranca. Šola, ki zbere največ teh aparatov, dobi plačan koncert;

- če učenci sami zasledijo kakšno zbiralno akcijo, naj na to opozorijo, da bomo sodelovali.

K točki 3:

Izvolili smo tri predstavnike v komisijo za šolsko prehrano: **KARLINO VESTER** iz 9. a, **VIDA MERKAČA** iz 4. a in **PATRICIJO KRIČEJ REPAS** iz 7. a.

K točki 4:

Knjižničarka Simona Grabner je predstavila OTROŠKI PARLAMENT (PRILOGA).

Na državnem otroškem parlamentu v Ljubljani so ob koncu preteklega šolskega leta predstavniki učencev iz vse Slovenije izbrali temo, o kateri se bodo učenci pogovarjali to šolsko leto: **MOJA POKLICNA PRIHODNOST. Učenci od 6. do 9. razreda se bodo o tej temi pogovarjali na sestankih otroškega parlamenta. Ostali učenci pa se bodo s temo seznanili pri razrednih urah. Učenci 4. in 5. razreda bodo ustvarjali likovne in pisne izdelke na temo MOJA POKLICNA PRIHODNOST. Dogovorili smo se, da se ponovno sestanemo čez 14 dni. Do takrat vsak razmisli o tej temi.**

K točki 5:

Vsi učenci šole so se prijavi v projekt **MEDNARODNI DAN ZA STRPNOST IN PRIJATELJSTVO (PRILOGA).**

Učenci do 5. razreda bodo likovno ustvarjali in pripravili razstavo v avli šole.

Učenci od 6. razreda naprej bodo pisali prispevke na to temo.

V tednu od 11. do 16. novembra bodo pripravili radijsko oddajo na temo STRPNOST in vključili prispevke, ki so jih ustvarili.

K točki 6:

Predlogi učencev:

- zbiranje starih predmetov in razstava v avli šole (dogovor z učitelji zgodovine);

- opozorili so na težave pri kosilu: prerivanje, veliko število učencev ...

- predlagali so, da napišejo prispevek o strpnosti pri kosilu.

K točki 7:
Seznanjeni so bili s tednom otroka (od 7. do 13. oktobra 2019). Pri oddelčnih urah naj bi se pogovarjali o pravicah in dolžnostih učencev.

Zapisnik zapisala: Cvetka Petrič,
mentorica šolske skupnosti učencev

3. 10.

**POPOLDAN NA EKOLOŠKI KMETIJI ŠAPEK,
po domače MOČNIK**

Kdaj? 3. 10. 2019

Kdo? Učenci izbirnega predmeta NAČINI PREHRANJEVANJA.
VSEBINA Osmošolec Žiga Šapek nam je opisal potek ekološkega kmetovanja, ogledali smo si živali na njihovi kmetiji, pridelali jabolčni sok (pobiranje jabolk, pranje, mletje, stiskanje).

Karolina Kumprej Pečečnik, učiteljica

4. 10.

STROKOVNA ESKURZIJA V ITALIJO IN LJUBLJANO

V petek, 4. 10. 2019, smo se v okviru izbirnih predmetov LIKOVNO SNOVANJE IN GLEDALIŠKI KLUB odpravili na strokovno ekskurzijo.

Najprej nas je pot vodila v Italijo, kjer smo ustavili v Pušji vasi, Venzone po italijansko. Mestece leži na začetku Kanalske doline v pokrajini Furlanija.

Okrog mesta je zgrajeno dvojno obrambno obzidje, ki velja za mojstrovino srednjeveške gradnje. Na osrednjem trgu stoji mestna hiša iz 15. stoletja, zgrajena v beneškogotskem slogu, z arkadami v pritličju. Najpomembnejša mestna zgradba pa je katedrala sv. Andreja iz začetka 14. stoletja. Katedralo so po potresu obnovili, tako da so poleg novih zidov še vidni njeni stari zidovi. Notranjost

katedrale krasijo freske in dragocena kamnita Pieta, kip Marije z mrtvim Jezusom v naročju iz 15. stoletja.

V katedrali je 20 let po potresu dobila svoje mesto mogočna lesena skulptura kiparja Franca Maschia iz Vidma, ki predstavlja žrtve potresa. Kvišku, v nebo dvignjene zveržene človeške roke, prosijo za prijem in pomoč.

V Pušji vasi so prav tako našli 42 mumij. V kapeli sv. Mihaela zraven katedrale so shranili 21 mumij. V potresu je bilo nekaj mumij uničenih, ostalo jih je le 15. V kapeli danes počiva pet mumij, ki so v steklenih krstah na ogled obiskovalcem. Telesa so še vedno odlično ohranjena, obrazi pa kljub stotinam let od njihove smrti srhljivo prepoznavni.

Nato nas je pot vodila v **Spilimbergo**, v eno izmed najprestižnejših šol mozaikov v Italiji. Sprehodili smo se po hodnikih šole, ki so prave umetniške galerije. Ogledali pa smo si tudi, kako poteka pouk prvega letnika. Gre za triletno šolo mozaika, v kateri pridobivajo znanje študentje iz celega sveta.

Pot nas je vodila nazaj v **Ljubljano**, kjer smo se ustavili v Ljubljanskem lutkovnem gledališču. Tam smo si ogledali vse »skrite kotičke« gledališča. Pokazali so nam, kje nastajajo lutke, katere vrste obstajajo in kaj vse sooblikuje gledališko lutkovno predstavo (oder, postavitve scene, kulise ...).

Za zaključek odličnega dne smo se lahko okrepčali še na Odprti kuhinji v Ljubljani in se nato v poznih popoldanskih urah odpravili proti domu.

Zapisala: Mateja Čebulj, učiteljica

9. 10.

**Konec literarnega natečaja Društva invalidov Koroške
Sodelovala Lena Iršič s prispevkom**

8. r.

PRETEKLOST, SEDANJOST in PRIHODNOST
MOJE BABICE - ŽIVI ZA DANES in JUTRI

Moji babici, ki je očetova mama, je ime Mojca. Pravim ji babi, ker je prišla s Štajerske, medtem ko mamini mami pravim bica, saj je Korošica.

Babi že dve leti živi v domu starostnikov v Črnečah pri Dravogradu. Preden je odšla v domsko oskrbo, je imela hude zdravstvene težave in so ji zato morali odrezati levo nogo nad kolenom. Od takrat potrebuje posebno nego in je na invalidskem vozičku. Čeprav se ji je življenje obrnilo na glavo, je še vedno polna življenja in ne vrže puške v koruzo. Zame je prava borka.

Živi od spominov iz preteklosti. Ti ji napolnjujejo dneve in sleherni trenutek, ko je sama s sabo. Še vedno je miselno aktivna, razveseli se vsakogar, ki ji polepša dan in ji želi izboljšati prihodnost. Vem in čutim, da me ima zelo rada, saj sem njena edina vnukinja. Ljubezen in pozornost ji tudi sama vračam. Večkrat jo obiščem, moj oče pa pogosto odide po njo in jo pripelje k nam nakosilo, še posebej v poletnih mesecih, ko lahko uživamo v pritličju naše hiše na terasi.

Lepega sončnega dne v avgustu, ko je praznovala svoj rojstni dan, sem se z njo pogovarjala. Pripovedovala mi je o sebi, svojem življenju in občutkih, ki jo trenutno navdajajo v domu starostnikov. Vedela sem, da je imela težko življenje in da ji sedaj ni lahko, ker je na invalidskem vozičku in je odvisna od drugih. Bila je zelo šokirana, ko je izvedela, kaj jo čaka, a potem se je sprijaznila. Nikoli si ni mislila, da bo v starosti doživela kaj takega. Najprej je bila v sobi s sostanovalko, vendar ji ni najbolj odgovarjalo. Čez čas je dobila enoposteljno sobo in sedaj se bolje počuti. Sama skrbi za svojo sobo in za lepe rože, ki jih ima na okenski polici. Vesela sem, da se je vživela v domsko življenje in da se tam dobro počuti. Vemo, da je na varnem in da je poskrbljeno zanjo. Nasmejana mi je pripovedovala, kako poteka njen dan, da zgodaj vstane, po zajtrku v jedilnici ima razgibalno terapijo, ki traja eno uro. Spoprijateljila se je z mnogimi sostanovalci in spoznala, da si lahko dan popestri tudi tako, da kaj ustvarja. Odločila se je, da bo obiskovala aktivne delavnice, kjer iz stiropora oblikujejo majhne kroglice različnih barv, jih lepi na karton, na katerem je risba, in oblikuje sliko. To rada počne, saj je vedno bila natančna. Po kosilu običajno malo počiva ali zaspri in popoldne spremlja različne televizijske nadaljevanke. Pred večerjo se s sostanovalci pogovarja, pijejo kavo in že je tu večerja. Povedala je, da ji delovni dnevi med tednom hitro minejo, bolj dolgočasno je v soboto in nedeljo, ko ni aktivnosti. Toda babi ima dosti obiskov, tako

da ji tudi ta čas mine, kot bi pihnil. Vmes bere, barva in plete. Tu so še mobilni telefoni, da smo vsak dan na vezi z njo.

Zanimalo me je, kako je zadovoljna s hrano, ki ni ista, kot je bila njena kuha. Pravi, da res ni tako, kot je bilo doma, vendar je okusno pripravljeno, lahko bi morda le nekoliko izboljšali okus. Vsega sicer nima rada, toda ker ne je veliko, se je navadila. Babi rada pove, da je osebje v domu prijazno, čeprav kdaj pa kdaj tudi občutiš napetost, kar je pa v današnjem tempu življenja normalno. Včasih se izgubi kako oblačilo, ki ga daš v pranje, vendar se čez čas spet najde. Oče mi je predlagal, naj jo vprašam še kaj o drugih aktivnostih in prireditvah, ki jih v domu ponujajo. Povedala mi je, da imajo skoraj vsak četrtek popoldne organizirane različne predstave, nastope pevskih zborov, včasih plese, enkrat letno imajo dan odprtih vrat, ko povabijo vse svojce in prijatelje, da z njimi pokramljajo in se poveselejo. Enkrat mesečno praznujejo vsi tisti, ki imajo v mesecu rojstni dan. Dobijo simbolična darilca, jih pogostijo s torto, nazdravijo, zaplešejo in si povejo, kaj jih muči. Vsako leto pred poletjem organizirajo enodnevni izlet. Letos so jih peljali do koč pod Ojstrico. Doživeli so nepozaben dan.

Moja skromna babi si želi le zdravja in da bi bila jaz pridna v šoli in doma. Pravi, da ničesar drugega ne potrebuje, da je srečna, če smo srečni mi, ki jo imamo radi in da jo osrečujemo, ko smo z njo.

Lena Iršič, 8. b

VEČER V PIONIRSKI KNJIŽNICI LEOPOLDA SUHODOLČANA

Dne 8. 10. 2019 smo se učenci dodatnega pouka zgodovine odzvali vabilu na delavnico **Raziskujmo skupaj o domačem kraju**. Naslov delavnice je bil *T'k smo včasih jedli*. Učenci so se razdelili v tri skupine in vsaka je dobila na listu napisana navodila z nalogami, vprašanji, pregovori o hrani in križanko. Na mizah so imeli pripravljene tudi prazne liste za skice, pisala, škarje, lepila, na klopi pa veliko slikovnega gradiva in literaturo, ki so jo morali uporabiti pri svojem delu. Z vso vnemo in resnostjo so se lotili dela. Ni manjkalo niti smeha in tudi ne hitenja, ko so minevale zadnje minute v naprej določenega časa, saj so skupine tekmoval, katera bo ustvarila lepši plakat in v pravem času končale svoje delo. Nastali so lepi plakati in vsi smo bili nad njimi navdušeni, tudi ga. Jelka, knjižničarka, ki je vodila delavnico. Lahko si jih ogledate na razstavi v Pionirski knjižnici.

Izkazalo se je, da učenci znajo sodelovati in skupaj doseči zastavljeni cilj. Izbrali smo najlepši plakat. Člani zmagovalne ekipe so dobili knjige Slavka Pregla *Geniji brez hlač*, ostali pa veliko bombonov kot tolažilno nagrado. Zadovoljni zaradi opravljenega dela in prijetnega druženja smo se poslovili in odšli domov.

MNENJA NEKATERIH UDELEŽENCEV DELAVNICE

Bilo je super, veliko smo se naučili pa upam, da gremo čim prej še na kakšno delavnico.

Miha Kamenik

Delo v skupinah je bilo zabavno.

Vid Jelen

Bilo mi je všeč, saj smo se učili na zabaven način. Upam, da se bo takšna delavnica še kdaj ponovila.

Maruša Sedovnik

Delavnice so bile super, naredili smo lepe plakate in tudi zabavali smo se.

Rene Navodnik

Delavnice so bile zelo zanimive, naučili smo se veliko o koroških jedeh. Zelo smo se zabavali!!!

Urška Kordež

Delavnice so bile zelo poučne in zanimive. Najbolj zanimivo mi je bilo, ko smo delali plakate o koroških jedeh in jih potem nekaj tudi predstavili. Bilo je zelo smešno.

Alisa Merkač

Bilo mi je zelo všeč, saj smo se naučili veliko o koroških jedeh. Zdi pa se mi tudi, da smo se s tem vsi bolj povezali z našo Koroško pa tudi ponosnejši bomo na naš narod.

Emma Kordež

Odlična, poučna delavnica. Jaz osebno sem spoznal veliko novih koroških jedi. Žal nismo osvojili glavne nagrade. Sicer pa ni važno zmagati, ampak je pomembno sodelovati.

Nace Zabev

Na delavnici je bilo zanimivo. Spoznala sem tudi veliko novih koroških jedi. Ob izdelovanju plakata smo se tudi prijetno družili. Bilo je poučno in zabavno.

Ela Čepin

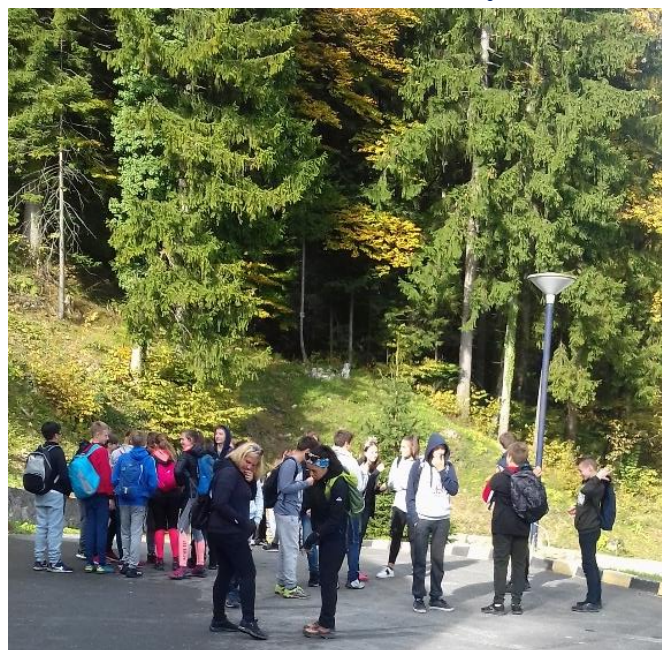
*Zbrala, zapisala in fotografirala:
Marjeta Petrovič, učiteljica zgodovine*

14. 10.

ŠPORTNI DAN
(jesenski pohod)

Lucija Mlinar, 8. b

Vanja Benko, učiteljica

V ponedeljek, 14. oktobra, smo pod okriljem projekta *Zaščitništvo* devetošolci z drugošolčki odšli na športni dan na Prežihovino. Vsak devetošolec je skrbel za svojega drugošolca in skupaj smo preživeli lep in malo drugačen športni dan. Ko smo prišli do cilja, smo pojedli malico iz nahrbtnika, se pogovarjali in igrali. Bilo je zelo zabavno.

Lana Lampret, 9. b

14. 10.

GOVORILNE URE

6.-9. r.

15. 10.

SPOZNAVANJE SŠ: PROGRAMOV IN POKLICEV

9. r.

Devetošolci smo imeli tehniški dan, spoznavanje programov srednjih šol in poklicne poti. Prišlo se nam je predstaviti kar nekaj koroških srednjih šol (gimnazija, farmacevtska, srednja šola z Raven, vzgojiteljska, ekonomska, turistična, lesarska, okoljevarstvena, gostinska in zdravstvena). Nekateri so nam pokazali praktičen pouk, kaj ob pouku počnejo (izdelovali so lesene izdelke, merili pritisk, nam ponudili sadni »napitek« ... Večini je bila zelo všeč predstavitev računalniške in strojno-tehniške smeri.

Lahko smo tudi postavljali vprašanja, kar nas je zanimalo. Tako se bomo lažje odločili, kam po osnovni šoli.

Rene Navodnik, 9. b

15. 10.

PREŠANJE MOŠTA PRI PREŽIHOVI BAJTI

Kdaj? 15. 10. 2019

Kdo? Učenci izbirnega predmeta SODOBNA PRIPRAVA HRANE.

Organizator: Koroški pokrajinski muzej Ravne na Koroškem

Dejavnost: tolčenje sadja, stiskanje sadja s staro leseno prešo.

Karolina Kumprej Pečečnik, učiteljica

23. 10.

**Film KOŠARKAR NAJ BO 2
KULTURNI DAN OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA
RAVNE NA KOROŠKEM**

Mnenje naših osmošolcev

Film je bil zanimiv, najboljši v zadnjem času. Gal

Všeč mi je bilo, da so Sokoli zmagali. Edin

Super, saj govori o tem, da moramo verjeti vase. Nuša

Film mi je bil všeč. Všeč mi je bilo predvsem sporočilo, da je v slogi moč. Ko sta Ranta in Jožko sama poskusila igrati, se ni izšlo. Všeč mi je bilo tudi to, da je celoten film postavljen v slovensko okolje.

Maja

Film je bil zanimiv. Najbolj mi je bilo všeč, ko je prišel novi igralec in ko so Sokoli zmagali.

Ivana

Bil je smešen in zanimiv. Ocenil bi ga 10/10. Najboljši del je bil, ko se je Ranta učil. Všeč mi je bilo, da je prišel Jožko, saj se je moral Ranta potem bolj potruditi, da je bil še boljši.

Ajdin

KDAJ? V SREDO, 23. 10. 2019

KJE? KULTURNI CENTER RAVNE NA KOROŠKEM

	<p>KDO? Učenci in učenke 1.-9. razreda z razredniki/razredničarkami in spremljevalci</p> <p>CILJI: Vezani so na filmsko vzgojo za posamezno starostno stopnjo učencev.</p> <p><i>Košarkar naj bo 2</i> bo z dobro zgodbo, zdravim humorjem, pravimi vrednotami in pozitivno naravnostjo tako odraslim kot otrokom spet pokazal, da lahko s prizadevanjem in srčnostjo uspemo tako v šoli kot drugje.</p> <p>Z učenci se o filmu in sporočilnosti pogovorimo v vseh razredih pri uri slovenščine in zapišemo mnenje in vtise.</p> <p style="text-align: right;"><i>Zapisala: Vanja Benko</i></p>	
24. 10.	<p style="text-align: center;">ŠOLSKI PLES v organizaciji devetošolcev in devetošolk</p> <div style="text-align: center;"> <p><i>Rene Navodnik, 9. b</i></p> <p><i>Aljaž Bobek, 9. b</i></p> </div>	6.-9. r.

Osmošolka Lena IRŠIČ je v četrtek, 24. 10. 2019, za svoj prispevek na vseslovenskem literarnem natečaju ob DNEVU OZN v Slovenj Gradcu prejela NAGRADO.

Preberite, kaj je ustvarila.

Čestitamo.

SIMBOLIKA IN POMEN ČEBEL v našem življenju

Moja prva srečanja s ČEBELICO so nastala ob poslušanju zgodbic in pesmic, ki mi jih je prebiral ata, ko sem bila še zelo majhna. Že takrat sem spoznala, da so te žuželke res nekaj posebnega. Najraje sem poslušala Župančičevo *Ciciban in čebela*.

Čebelica leti z neba,
leti leti vse niže,
vse niže in vse bliže
čebelica leti z neba.

»Čebelica, od kod in kam
te nesejo peroti
po jasni zračni poti?
Čebelica, od kod in kam?«

»Kje pa je tisti Ciciban,
ki venomer razgraja,
ki mamici nagaja,
kje pa je tisti Ciciban?«

»Če bil bi tukaj Ciciban
čebela svetlokrila,
kaj bi mu naredila,
če bil bi tukaj Ciciban?«

»Če bil bi tukaj Ciciban,
takoј mu bridko želo
zapičim v trdo čelo,
če bil bi tukaj Ciciban.«
»Potem bi jokal Ciciban
in kričal na vse grlo,
da vse bi skupaj drlo,
tako bi jokal Ciciban.«

»O naj le joče Ciciban,
kriči naj kakor hoče,
zvoniti izza toče
nič ne pomaga, Ciciban!«

»Kaj misliš, da bi jokal sam?
Jokala brez pokoja
bi šele mama moja;
Kaj misliš, da bi jokal sam?«

»Kaj tudi joče mamica,
če Cicibanček skače,
pa si raztrga hlače,
kaj tudi joče mamica?«

»Če hlače strga Ciciban,
jih mamica zašije,
a očka mu nabije
s cvetlično bilko zadnjo stran.«

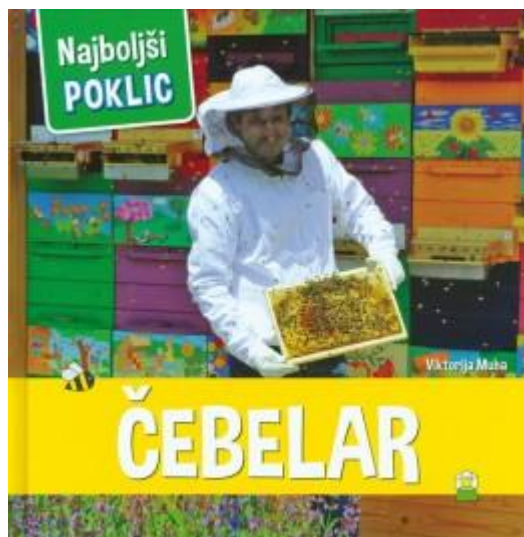
»Premotil si me, Ciciban;
ne vem, kaj sem hotela,
po kaj sem priletela;
premotil si me, Ciciban.«

»O, saj pove ti Ciciban,
le prašaj ga, čebela,
po kaj si priletela;
ne laže pa ne Ciciban.«

»Če pa ne laže Ciciban,
potem je fant od fare;
naj skače, vse potare,
da le ne laže Ciciban!«

In: "Cici-Cici-Ciciban!"
čebelica prepeva,
vse višje poleteva,
za njo mi gleda Ciciban.

Ko sem bila stara pol leta, smo se preselili v hišo na Dobjem dvoru. Hitro sem začela odkrivati vse prijetne kotičke naselja, raziskovala sem vrtove bližnjih sosedov, gozd nedaleč stran, poslušala ptičje petje in radovedno opazovala dogajanje okoli sebe. Še zdaj se spomnim tistega lepega sončnega dne, ko sem pritekla k atiju v hišo. Razburjeno sem ihtela in nerazumljive besede so kar vrele iz mene: »Ati, pri sosedih stoji gospod, ki zgleda kot marsovec! Veliko mrežo ima na sebi, okrog njega pa je polno os, ki ga napadajo. Kaj, če pridejo tudi k nam?!«

Naslovnica knjige

Ata se je nasmejäl in me poučil: »Lena, to je sosed, ki ima čebelnjak. Pokazal ti ga bom. V njem so čebele in ne ose. Čez glavo ima poveznjeno mrežo, ki ga varuje pred njihovimi piki.«

Šla sva do soseda, ki nama je z veseljem razkazal čebelnjak, sladek domek, saj je bil nanj zelo ponosen. Pojasnil nama je, da čebelice nabirajo cvetni prah, oprášujejo cvetove in prinašajo v čebelnjak nektar, iz katerega nastane med. Takrat sem prvič slišala, kako koristne so čebele. Za svojo obrambo pa uporabljajo želo, s katerim po potrebi tudi pičijo, čeprav brez žela ne živijo več dolgo. »Ubožice,« sem si mislila.

*Ko piči te čebela, veš,
da revica dolgo več ne bo živela,
ti pa objokan stisneš se v kot
kot kak domišljav in razvajen trot.*

*Čebelice letajo s cveta na cvet
in za nas nabirajo slastni med.
Pravijo, da ni vestnejših ljudi
kot je čebela, ki se vedno ji mudi,
kot je čebela, ki ves čas skrbi
in skrb ne prelaga na jutrišnje dni.*

Zamišljena sva odšla domov in dolgo nisem pozabila tega srečanja.

Kasneje in še danes z velikim zanimanjem občudujem čebelnjake, ki jih najdemo marsikje po Sloveniji, še posebej so mi všeč panjske končnice - vratca, ki vodijo do čebeljih domovanj.

Foto: Aleš Demšar

Da je čebela delavna živalca, so se zavedali že naši predniki. Prebrala sem, da je na Slovenskem značilna posebna vrsta čebele - kranjska čebela, na katero moramo biti ponosni. Kranjska čbelica je bil tudi drugi slovenski pesniški almanah, ki je bil namenjen slovenskim izobražencem in meščanom v prvi polovici 19. stoletja, v času Prešernovega življenja. Vidite - tudi to ime ni bilo brez razloga. Gotovo se v tem naslovu skrivata globlji pomen in vloga čebele, ki so se ju zavedali že takrat. Ata mi je pripovedoval, da je v času, ko je obiskoval osnovno šolo, tudi banka, na kateri je varčeval, otrokom približala varčevanje tako, da ga je primerjala z delom čebelice. Tako varčevalne skrinjice iz tistega časa najdemo med drugim tudi v obliki čebelice.

*Slovenec je prirasla k srcu kot živalca,
ki simbol je varčevalca,
ki simbol je za takšnega človeka,
ki v težavah ne odneha.*

Za čebele moramo skrbeti vsi in večkrat pomisliti na to, koliko dela opravijo. Slišala sem, da je v zadnjih letih čebel vse manj, kar ni dobro. Nekdo mi je povedal, da ko ne bo več čebel, tudi človeka več ne bo. Nad tem se je potrebno zamisliti.

Zamišljeno stopam po našem naselju in razmišljam o tem. Sosega čebelarja ni več, sem so se priselili novi ljudje. Tudi čebelnjaka ni več. Pa vendar mislim, da je v vsakdanjem življenju potrebno večkrat pomisliti na čebelice, ne le zato, ker so pomembne za preživetje ljudi na Zemlji, temveč tudi zato, ker so nam lahko zgled v svoji požrtvovalnosti, ki jo vsakodnevno izkazujejo.

*Če vsi ljudje bili bi pridni kot čebela,
naša dežela bila bi mnogo bolj vesela.
Saj sreča ni le to, da vedno nekaj prejmeš
in drugim jemlješ,
ampak tudi to, da nekaj daš
in s tem veliko več veljaš.*

Letos je pri nas na Ravnah na Koroškem 18. maja potekal 17. ČEBELARSKI PRAZNIK in DRUGI SVETOVNI DAN ČEBEL (20. 5. 2018 je Zveza združenih narodov na predlog Slovenije določila ta dan za SVETOVNI DAN ČEBEL). Bilo je zares tako kot v panju. Pravi dan čebelarjev – čebelarški praznik. K nam je prišlo več tisoč obiskovalcev in več kot dvesto čebelarskih društev. Druženju so se pridružili mnogi politiki, ministri, župani, tuji predstavniki čebelarskih društev ... S svojo prisotnostjo so pokazali čebelarsko dušo in srce. Slišali smo tudi čebelarsko himno.

V medijih sem zasledila napisano in poročali so, da so v grajskem parku na Ravnah čebele ta dan dobesedno rojile. Vsi udeleženci so s svojo prisotnostjo počastili praznik čebel in s tem tudi praznik življenja.

O pridnosti čebel in njihovi koristnosti za naše okolje, življenje in zdravje nenehno govorimo. Poiskala sem pregovore, vezane na čebele in njihovo lastnost.

*Kar so pri čebelah piki, to so pri ljudeh jeziki.
Na med se muhe love, na sladke besede ljudje.
Kolikor dni sneg leži, toliko dni smreka medi.
Bodi priden kot čebela!*

*Dobra beseda je kot med: sladka za dušo in zdravilo za telo.
Prava ljubezen je slajša kot čebelji med.*

*Kdor zna s čebelami ravnati, ni treba se pika mu bati.
Ko delo vaše opazujem, lenobe svoje se sramujem.
Še čebele ne marajo vsakega človeka.
Brez potu ni medu.
Sladek je kot med.
Na jeziku med, v srcu led.
Na zunaj meden, na znotraj strupen.*

Zavedati se moramo in poskrbeti, da čebela v našem življenju ne bo le nadležna žuželka, ki nas lahko piči, temveč koristna žival, s katero bomo še dolgo živeli v prijetnem sožitju. Bodimo prijazni do vseh živih bitij, ne le do čebel!

Lena IRŠIČ, 8.b
Osnovna šola Prežihovega Voranca, Ravne na Koroškem
Mentorica: Vanja Benko

Foto material sem črpala s spletnih strani (<https://www.mojaobcina.si/ravne-na-koroskem/novice/kultura/cebelarski-praznik-na-ravnah>) in strani Koroškega Večera, kar je fotografiral novinar Nejc Strojnik.

PRAVICE IN DOLŽNOSTI OTROK

(naši pogovori ob TEDNU OTROKA)

RAZMIŠLJANJE UČENCEV IN UČENK 8. B-RAZREDA

Otroci imamo veliko več pravic kot odrasli ali pa si jih enostavno prisvajamo. Vsi pa imamo tudi svoje dolžnosti. Pri vsakem človeku se pravice končajo tam, kjer se začnejo pravice drugega, tam pa se začnejo spet dolžnosti.

V mojem vsakdanu so v ospredju pravice in dolžnosti. Zavedam se, da pri sebi na prvo mesto postavljam pravice, vem pa, da moramo najprej opraviti svoje dolžnosti. Verjetno ljudi okoli sebe še vedno ne spoštujem dovolj, čeprav me najbližji vzgajajo v smeri spoštovanja. Trudim se po svojih najboljših močeh.

Dandanes nas na življenjske vrednote spominja skoraj vse, od knjig in filmov ..., a ljudje smo pač ljudje in prevečkrat v hitenju svojih vsakdanjih opravkov pozabljamo na pomembne vrednote, na katere, je odvisno od posameznika.

Aljaž Krivograd

Otroci imamo različne pravice in dolžnosti. Čeprav so nam bolj všeč pravice, ne smemo pozabiti na naše dolžnosti. Vsi imamo pravico do prostega časa in razvedrila, kar nam je zelo všeč, vendar je po drugi strani naša dolžnost, da se učimo in smo v šoli prizadevni. Premalo se zavedamo, da je možnost izobraževanja naša pravica, ki je nimajo vsi otroci na svetu, zato moramo to znati ceniti. Otroci imamo pravico do družine, naša dolžnost pa je, da poslušamo starše in jih ubogamo. Pravico imamo govoriti svoj materni jezik, vendar je naša dolžnost, da ga spoštujemo, se ga učimo in se v znanju jezika izpopolnjujemo. Otroci imamo pravico širiti informacije in izražati svoje mnenje, vendar moramo pri tem upoštevati pravila varnega komuniciranja, kar še posebej velja danes, ko imamo mobilne telefone in širimo informacije preko spleta. Številne pravice in dolžnosti otroci danes razumemo kot samoumevne, čeprav niso. Primer takšne pravice je na primer varnost, ki nam jo mora zagotoviti država. Mnoge pravice in dolžnosti so pomembne

vrednote, ki jih pogosto pozabimo, na primer to, da smo vsi enakovredni in da diskriminacija ni dovoljena, da lahko izražamo svoje mnenje, da se lahko šolamo, naučimo lepega vedenja in da lahko javno izkazujemo svojo versko, politično pripadnost. Seveda je pravica do svobode nad vsemi in se mi zdi najpomembnejša vrednota. Ničesar pa ne moremo doživljati dovolj popolno, če nismo zdravi. Zdravje je vrednota, naša dolžnost in pravica, da pravočasno poskrbimo sami zase in za svoje najbližje.

Lena Iršič

*Pravica otrok je hoditi v šolo,
biti poučen in naučen,
imeti tudi kdaj smolo,
če si premalo podučen.*

*Dolžnost otrok je pomagati staršem,
odnesti smeti, pospraviti sobo,
pomagati drugim ljudem
in pospraviti za sabo.*

*Poslušati petje ptic
in šumenje morja,
biti svoboden fantič
brez solza.
Potrebno je hoditi v šolo,
poslušati in sodelovati,
potrebno je narediti nalogo
in si torbo pripraviti.*

*Moramo biti človek človeku,
prijatelj, prijatelju,
pomagati drug drugemu
in živeti v sožitju.*

Aljaž Brankovič

Letos mineva že 30 let, odkar je generalna skupščina združenih narodov sprejela konvencijo o otrokovih pravicah. To pojasnjuje, kako pomembno je, da ima vsak otrok varno otroštvo.

Ne samo pravice, ampak tudi dolžnosti otrok obstajajo. To je spoštovanje do ljudi, pravičnost, razumevanje, pomoč, upoštevanje zakonov, predpisov, bontona, morale. Vsak otrok ima pravico, da živi s tistimi, ki najbolje skrbijo zanj. Pravico ima živeti, ima pravico do hrane, pijače in čiste pitne vode, ki mu omogoča zdrav razvoj. Otroci imamo pravico do izobraževanja, izražanja svojih misli, želja in idej. Prav tako imamo pravico do preživljanja prostega časa. Vsak otrok naj bo enakovreden in spoštovan. Odrasli velikokrat pričakujejo od svojih otrok, da bodo uspešni v šoli in pri dejavnostih, vendar je treba upoštevati tudi otrokov glas. Vesel sem in hvaležen, da imam lepo otroštvo in lahko s ponosom rečem, da je lepo biti otrok.

Urban Butolen

Naša pravica je pravica do zabave,
smeha, radosti in želja.
Naša pravica je biti vesel,
pogumen in zadovoljen.

Naša pravica je imeti prijatelje,
se z njimi igrati in se rad imeti.
Naša pravica je imeti starše,
ki te imajo najraje na vsem svetu.

Naša pravica je, da rastemo v svobodi,
zato naj bo naša dolžnost širiti prijateljstvo.
Tudi ko smo na cel svet jezni mi,
premagajmo v sebi sovraštvo vso.

A vse to ne drži.
Vsi nimajo prijateljev in smeha v očeh.
Zato si želim, da bi svet bil lepši in nasmejan.

Nejc Pori

Mladi radi izpostavljam svoje pravice, pogosto pa pozabimo, da imamo tudi dolžnosti. Tako radi poudarjamo, da imamo pravico do igre oz. prostega časa, kar pa ne pomeni, da ne moremo v tem času pomagati staršem oz. odraslim. Opravila, ki so naši starosti primerna, lahko spremenimo v zabavo. Tako lahko pospravljamo ob zvokih svoje najljubše pesmi, mlajšo sestro ali brata pa vključimo v svojo družbo. S tem mu/ji damo to, kar manjka današnji družbi: zgled oz. vzor.

Veliko je govorjenja v družbi, ko pa pride do dejanj, pogosto taisti govorniki zatajijo. Dolžnost vsakega posameznika, tudi otroka, je, da daje zgled drugim, ker dobri zgledi vlečejo. Pogosto pa se zgodi, da ko uveljavljamo svoje pravice, s tem kršimo pravice drugih. Tega pa se marsikdaj sploh ne zavedamo.

Anže Paradiž

Vsi otroci na svetu imamo enake pravice. Na žalost pa vsem ni lepo. V Sloveniji smo lahko zelo srečni. Živimo mirno življenje, imamo hrano, pitno vodo, ustrezno bivališče, starše, ki skrbijo za nas, topel dom ... V naši družini se veliko pogovarjamo. Starša mi veliko nudita. Zavedam pa se, da moram sam prevzemati določene odgovornosti in dolžnosti. Hodim v šolo, se učim in pomagam sošolcem. Vem, da se učim zase, da bom nekoč postal nekaj, kar si želim. Vredno se je potruditi. Želim pa biti pošten človek, saj je to pomembna vrednota v življenju. Sem srečen otrok in upam, da je takih veliko in manj tistih, ki jim ni z rožicami postlano.

Anej Gorenjak

Vsak otrok in vsak odrasel ima svoje pravice in dolžnosti, ki jih ne smemo kršiti. Pravice otroka so npr. pravica do šolanja, prostega časa, hrane ... Upoštevati moramo navodila in zahteve staršev ali učiteljice, odnesti smeti ali narediti domačo nalogo. Skrbeti moramo za osebno higieno in redno hoditi v šolo.

Ne smemo kršiti pravic drugim. Drug drugega moramo spoštovati in se razumeti med seboj. Sam se vsak dan trudim upoštevati pravila in opravljati svoje dolžnosti. Nekateri otroci ne spoštujejo vrednot, kot je npr. šolanje, učenje, spoštovanje in srečno družinsko življenje. Moja največja vrednota je družina.

Klemen Podgoršek

Otrokove pravice morajo uživati vsi otroci brez izjeme in brez razločevanja glede na raso, barvo kože, spol, jezik, vero. Otroci morajo imeti pravico, da imajo ob sebi starše. Treba jim je nuditi potrebno izobrazbo. Otroka je treba obvarovati pred vsemi vrstami zanemarjanja, okrutnosti in izkoriščanja.

Otrokova dolžnost pa je, da je aktiven pri vseh opravilih, povezanih z družinskim življenjem, dokler živi pri starših. Upoštevati mora tisto, kar rečejo starši. Otrokova dolžnost je tudi, da dnevno opravlja vse naloge, priprave na šolo in da bere. Otrokova dolžnost je, da se od staršev nauči svoje probleme reševati sam. Obnašati se mora ustrezno kraju, času in dogajanju, torej primerno. Če posameznih stvari otrok še ne obvlada, se drži navodil staršev, učiteljev, spremljevalcev in drugih odgovornih oseb.

Amela Čeliković

Moje mnenje v pravicah in dolžnostih otrok je, da otroci velikokrat zahtevajo ter govorijo o pravicah, ampak pozabljajo, da nasproti vsake pravice stoji tudi dolžnost. Na primer zahtevajo pravico do šolanja, a dolžnost vsakogar je potem tudi ta, da redno in odgovorno obiskujejo šolo in se učijo.

Menim, da večina otrok še preveč pozna svoje pravice in da bi morali bolj upoštevati pravila ter opravljati vsakodnevne dolžnosti, na katere prevečkrat pozabimo. Ne smemo pa pozabiti, da se vsaka pravica konča tam, kjer se začne pravica drugega.

Mija Špenger

Z drugimi skušam ravnati tako, kot si želim, da bi drugi ravnali z mano. Ne širim lažnih govoric. Cenim svojo družino in prijatelje. Do ljudi sem spoštljiva in jim skušam pomagati. Ne norčujem se iz drugih. Poskušam razumeti, kako se počutijo drugi, saj menim, da ima vsak kdaj slab trenutek.

Ker imamo vse manj časa, prevečkrat pozabimo, kako pomembne vrednote so spoštovanje, poštenost, mir na svetu, zdravje ter hrana in voda. Zelo pomembna vrednota je zame tudi svoboda in topel dom, kar je pravica vsakogar na svetu.

Zara Kumer

Otroci in nasploh ljudje imamo pravico do toplega doma, hrane in izobraževanja. Pravico imamo do igre in ko zbolimo, imamo pravico do zdravljenja. Naše dolžnosti so povezane s pravicami. Prav je, da imamo tudi otroci svoje dolžnosti oz. zadolžitve. So stvari, ki jih lahko opravimo mi in ne le starši. To so: sesanje stanovanja, pomivanje posode, odnašanje smeti, skrb za čisto sobo, opravljanje domačih nalog in učenje ...

Ob tem, ko jim pomagamo opravljati domača opravila, so starši zelo veseli. Prav je, da že otrok začuti, da ima tudi določene dolžnosti in ne le pravice.

Tia Kotnik Jauk

Vsak otrok ima poleg pravic tudi dolžnosti, ki jih mora upoštevati in spoštovati.

Otrokove pravice so zelo pomembne tako za nas otroke kot tudi za starejše.

Naše najpomembnejše PRAVICE so: pravica do izobraževanja, staršev, družbe vrstnikov ter prostega časa, zagotovljeno moramo mladi imeti dom in varno okolje doma ter v šoli.

Vrstniki nam ne smejo kršiti pravic. Opravljati moramo svoje dolžnosti, se truditi po svojih najboljših močeh v šoli in doma, če so izvoljeni za predsednika oz. podpredsednika, se morajo udeleževati sestankov ter biti na njih aktivni, zastopati interese in želje vseh. Ko pride čas, da postanemo polnoletni, se moramo zavedati svojih novih pravic in dolžnosti na novih poteh.

Žiga Šapek

Pravice. To je omogočanje razvijanja in uporabe otroških kvalit, inteligence, talentov in vesti ter zadovoljevanja duhovnih in drugih potreb.

Nekatere otrokove osnovne pravice so, da lahko pove svoje mnenje, obiskuje šolo, se izobražuje, ima dostop do zdravstvene nege, ima na voljo zdravo in pravilno prehrano. Ko oseba dopolni 18 let, zanj ne veljajo več otrokove pravice, pač pa človekove.

Dolžnosti. Dolžnost je pojem, ki jo mora otrok opraviti, da ima pravice. Dolžnost je, da mora otrok izpolnjevati odločitve, ki jih sprejmejo starši oz. odrasli v njegovem interesu ter mora upoštevati navodila in nasvete staršev. Nekatere osnovne dolžnosti so, da otrok spoštuje druge ljudi, uboga starše, pospravlja za seboj, se v šoli drži pravil hišnega reda.

Lucija Mlinar

Vsak otrok ima pravico do življenja, vendar ima tudi svoje dolžnosti. Dolžnosti so v prvi vrsti, da opravimo zadane domače naloge in hodimo v šolo.

Pravica otrok je, da smo vsi enakopravni. Vsak otrok ima pravico biti svoboden ter spoštovan. Vendar ima tudi dolžnost, da se vede civilizirano in spoštljivo. Lahko razmišlja in se izraža svobodno, dokler ni žaljiv do drugih. Vsak otrok lahko izvaja svoje pravice do mere, dokler ne krši pravic drugih. Vsak ima tudi pravico do svoje zasebnosti in do pitne vode.

Val Fujs

Zakaj pravica otroka in ne pravica človeka?
Pravica življenja je zlata in lepa,
a veliko ljudem žal je odvzeta.
Seveda biti za srečo rojen,
a občutek žalosti in jeze je tudi dovoljen.
Ne očeta in mater,
dokler sta dva starša ljubeča, skrbeča,
dve mami, dva očeta,
tudi eden je dovolj.
Biti v naravi med prijatelji sami
ali biti sam in srečen s seboj.
Če želiš k meni,
pridi
in se veseli z menoj.

Matej Petek

Pravico imamo do izobraževanja, torej da hodimo v šolo, kjer pa moramo spoštovati dolžnosti, kot so poslušanje, učenje in vljudnost. V Afriki veliko otrok nima možnosti, da bi se šolali, zato ostajajo nepismeni.

Pravico imamo do družine in varnega domačega okolja, mnogi otroci po svetu pa živijo prepuščeni sami sebi, saj so jim vojne ali bolezni vzele najbližje.

Pravico imamo do svobode govora, da lahko izražamo svoja mnenja. Naša dolžnost pa je, da ne smemo drugim vsiljevati svojega mišljenja.

Imamo pravico do življenja in nihče nam ga ne sme vzeti. Pravica do svobode je bila v zgodovini zelo kršena, saj so otroke zaslužnjevali.

Eva Štehar

V življenju moramo vsi opravljati svoje dolžnosti, upoštevati in spoštovati pa moramo pravice drugih, oni pa naše. Vsi smo enakopravni. Na vrednote, kot so npr. prijaznost, skromnost, hvaležnost, poštenost, prijateljstvo, srečno družinsko življenje, zdravje itd., dostikrat pozabimo. Škoda. Razmišljajmo pozitivno!

Ana Kričej

Vsi otroci na svetu naj bi imeli enake pravice, a v nekaterih delih sveta ni tako. Otroci v naši državi smo lahko srečni, da živimo v mirni in lepi državi. Imamo dovolj hrane in pitne vode, česar pa vsi ne znajo spoštovati. Imamo ustrezna prebivališča in starše, ki skrbijo za nas in nam veliko nudijo.

Dovolj smo že stari in se moramo že zadevati, da izpolnjujemo svoje dolžnosti in prevzemamo krivdo nase. Obiskovati moramo pouk, se učiti in pomagati sošolcem. Vem, da se učim zase in ne za očeta ali mamo. Pri ocenah in znanju se moram potruditi, saj mi bo to koristilo v prihodnosti.

Srečen sem in upam, da je na svetu čim več otrok vsaj približno tako srečnih, kot sem jaz.

Vid Mlakar

Ena izmed naših pravic, ki je pogosto prekršena, je, da se z nami lepo ravna - vrstniki med sabo v šoli ali starejši, ki se do nas, otrok, obnašajo, kot da smo manjvredni, ker smo otroci.

Pavček je to pravico najbolj prikazal v 2. kitici. Napisal je *"lepa pravica je teči po trati in ne biti kot trava teptan, učiti se brati in biti med brati enakovreden in spoštovan"*. V tej kitici je tudi prikazal pravico do enakovrednosti, do izobraževanja in pravico do svobode.

Zavedam se, da imamo otroci poleg pravic tudi dolžnosti. Menim, da dolžnost, ki se je najmanj držimo, je uboganje staršev in opravljanje del doma. Nekaj dolžnosti je še: hoditi v šolo, opravljanje domačih nalog, spoštovanje drugih ljudi itd.

Vrednota, ki jo človek pogosto pozabi, je notranja lepota. Pogosto ljudje napačno presodijo druge ljudi, gledajo njihov videz, gledajo, kdo je njihov prijatelj, tako je tudi med mladimi in smo velikokrat krivični.

Meni najpomembnejša pravica je, da se lahko brezskrbno družim s svojimi prijateljicami.

Ema Hovnik Rožen

Naše/moje PRAVICE: do šolanja, znanja, sreče, poslušanja glasbe, tekanja po travi (za žogo), do svobode ...

Naše/moje DOLŽNOSTI: da se družimo in imamo radi, si pomagamo, se učimo pisati in brati, hodimo v šolo, da se držimo pravil ...

Edin Okanović

Učenci in učenke 6. a so o PRAVICAH in DOLŽNOSTIH pisali pri razredni uri.

PRAVICE UČENCEV

- pravica je, da se v šoli vsi počutimo varno
- imamo pravico, da nemotenega pouka
- imamo pravico, da učitelju/pedagogu skupamo težave
- imamo pravico do svoje malice
- imamo pravico do lastnega mnenja

fppt.com

The image shows a student's handwritten work on a yellow background. At the top, the title 'PRAVICE UČENCEV' is written in bold black letters. Below the title, five bullet points list rights in cursive handwriting. At the bottom left, there is a small illustration of a group of diverse children holding hands and jumping joyfully. At the bottom right, there is a drawing of a girl with dark hair sitting at a desk, reading a book, with another girl standing next to her.

DOLŽNOSTI UČENCEV

- Delanje domačih nalog.
- Pravočasno prihajamo k pouku.
- Ločujemo odpadke.
- Ne motimo pouka.
- Sodelujemo pri pouku.
- Pred začetkom pouka si pripravimo na mizo potrebščine in zvezke.
- Varčujemo z vodo in električno energijo.

fppt.com

Žana

LARA

Zbrala in uredila: Vanja BENKO, mentorica ŠNO